

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Cruce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

§. 5. Terminorum superperfectorum in mystica Theologia vsus ad idem
demonstrandum adducitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

excellentiā quietis non otiosā, aut remissā, qua intellectuales illā substantiā fruuntur, exprimeret, *immūnē quietem appellavit*, cū tamen, iuxta verborum proprietatē, immunitas quieti omninō aduersetur. Similiter summam sapientiam non solum eandem substantiarum intellectualium, sed etiam ipsius Dei, appellavit, tam loco citato, quā ca. 7. de diuinis nominibus, *amentem, stultam, & irrationabilem*, huiusmodi appellationem ex Apostolo 1. ad Corinth. 1. num. 25. deducens, & quamuis, iuxta verborum proprietatem, amentia, & stultitia, sapientiā omninō aduersetur; per huiusmodi tamen contrarios terminos, sublimis illius sapientiā eminentiam congruentius declarauit, vt D. Thom. super citatum Dionysij locum, & D. Bonau. cap. 3. de Mystica Theologia p. 4. benè explicat.

§. V.

Terminorum superperfectorum in Mystica Theologia, vsus, ad idem demonstrandum, adducitur.

TAndem, propter eandem rationem, terminos perfectos à Deo remouent, vt alios superperfectos illi tribuant, quo pacto sæpè D. Dionysius, in suis operibus, præcipue verò cap. 5. de Mystica Theologia, & cap. 7. de diuinis nominibus, asserit, Deum intellectualibus operationibus carere, & non habere intelligentiam, nec quietem, nec virtutem, nec vitam, nec substantiam, nec scientiam, nec veritatem, nec regnum, nec sapientiam, nec vnitatem, nec bonitatem, nec spiritum: cū tamen iuxta verborum proprietatem, certissimum sit, iuxta fidem, & Theologiam, hæc omnia in Deo omnino formaliter reperiri. Cæterum, vt denotetur, hæc omnia non conuenire Deo, eo modo, quo hæc nomina, ex his quæ in creaturis reperiuntur deducta, significant, sed longè excellentiori modo, idè congruenter prædicta nomina à Deo remouentur, & non sapiens, bonus, &c. *Sed supersapiens, superbonus, &c.* appellatur, vt locis citatis ipsemet D. Dionysius docet, explica: q. etiam D. Thomas 1. p. q. 13. art. 3. ad 2. in quo etiam sensu, idem Dionysius loco citato ex Mystica Theologia, & D. Basilius lib. 5. contra Eunom. cap. 13. denominationem Patris, & Filij, & generationis Deo denegant, cum tamen sit fidei articulus, in Deo hæc omnia reperiri: vnde Theologus Scholasticus, qui ad solam verborum proprietatem, & rigorem scholasticum attendens, locutionem hanc dāpnatè, impudènter proculdubio se haberet, manifesteque ostenderet suam in Mysticis locutionibus, ac phrasibus ignorantiam.

Sed nullibi melius huiusmodi Mysticarum locutionum superperfectarum vis apparet, quam in locutione quadam, qua idem D. Dionysius c. 1. & 5. Mystica Theologia vitur, appellans ipsam Trinitatem, *super Deam*, ac Deitatem illi denegans, cū tamen, si ad verborum proprietatem attendamus, aliquid supra Deitatem constituere, absurdissimum sit, nullum nomen Deo proprius, quā Deitatis nomen conueniat. Cæterum, iuxta conuenientissimam Theologia Mystica phrasim, Dei *as* à Deo relegatur, & aliquid supra Deitatem constituitur, vt scilicet per hanc locutionē denotetur, Deitatem nequaquam conuenire Deo, eo modo, quo nos concipere possumus, sed alio longè sublimiori, quem aptissimè terminus ille, *Trinitas super Dea* exprimit.

B.
Joannis
à Cruce

Opera
Mystica

NVT

128

primit. Tandem multa (verba sunt Venerabilis nostri ac sapientissimi Ioannis à Cruce Maria, in sua Theologia Mystica, num. 14. & sequentibus) Theologi Mystici simpliciter minusque expresse, ac distinctè tradunt, qua lectori parum oculato imponere possent: non enim in verborum proprietate, vel accurata rerum digestionem, multum opera posuerunt, quod in aliorum scripturis; æpe contemplationem appellant, qua proprie meditatio est, petito (vt consuetudo) nomen à termino meditationis, qua propria solet contemplatione concludi; actum voluntati proprium, nunquam cum intellectu actu commutat: puta, cum Dei sensui, gustui, vel experimento (que omnia voluntati congruunt) nomen visionis, notitiae, vel cognitionis adscribunt; more videlicet in externis sensibus vulgarissimo; nam qua quouis sensu percipimus, nos vidisse asserimus, &c.

22.

Has igitur omnes Mysticas locutiones à verborum proprietate, & scholastico rigore alienas, exempli gratia, pluribus alijs omissis, adduximus, vt sic stabilitum reueret, sublimem hanc, & reconditam Theologiae Mysticae scientiam, multò potius titulo, quam aliæ artes, aut scientiæ, proprias phrasas, & locutiones suis dumtaxat professoribus plenè cognitæ sibi vindicare, quæ proinde, etsi ab alijs in hac scientia non exercitatis, quamuis alijs eruditissimi sint, non omninò percipiuntur, imò potius dissonæ, vel disconueniētes, aut difficiles, vel etiam falsæ, verborum proprietate, & scholastico rigore attentis, illis videantur, non propterea reiiciendæ, aut damnandæ, vel contēndæ ab illis, aut ab alijs sunt; cum earū vsus frequentissimè apud Sanctos Patres, ac Doctores Mysticos, cum totius Ecclesiæ approbatione, habeatur, sed potius piè, ac reuerenter, post humilem earum discussionem, & intelligentiam à petitis, & exercitatis in vtraque Theologia, Mystica, scilicet, & scholastica acceptam, interpretandæ sunt, earumque vsus (dummodo veritati Catholice eas aduersari non constet) non ab alijs taxandus, sed professorum huius sublimis scientiæ arbitrio, diuiniq; spiritus magisterio, quo in suis scriptis specialiter instruuntur, relinquendus est.

CAPVT VII.

SCIENTIAM NON MEDIOCREM,
sed summam, insuperque experientiam ad Mystica
Theologia sublimes materias, propriasque eius locutio-
nes, ac phrasas perfectè intelligendas, & sine errore iu-
dicandas, necessariam esse demonstratur.

1.

Ex his, quæ capite præcedenti diximus, veritas in præsentis capitis titulo præpor-
ferenda, satis manifestè deducitur. Cæterum, quia ad iudicium de libris Mystici
ferendum, & aliquorum indiscretam censuram, & temeritatem reprimendam, ea
valde necessaria est, eam in præsentis capite ex professo placuit confirmare.

Scientiam igitur, & non qualemcunque, sed eximiam ad huiusmodi materias, ac
locutiones Mysticas perfectè intelligendas, & absque errore iudicandas necessariam
esse, est communis Sanctorum Patrum, ac Doctorum sententia, quam ratio ipsa
mani-